

[Ministeren for offentlige arbejder.]

er der lukket op for, at det skulle blive muligt. Det er dér, man må sætte ind.

Man må gøre sig klart, at en betydelig del af den vækst i amters og kommuners vejudgifter, som jeg lige har nævnt, stammer direkte fra — det kender vi masser af eksempler på — at hovedlandevejsarbejder eller motorvejsarbejder ikke er blevet udført så tidligt, som man har regnet med; og man derfor har måttet lave sekundære vejarbejder til aflastning i et sådant omfang, at vejbyggeriet i virkeligheden er steget så meget, at det har været nødvendigt yderligere at begrænse motorvejs- og hovedlandevejsbevillingerne. Det er altså denne onde cirkel, vi gerne skulle ud af.

Derfor mener jeg, jeg kan svare hr. Arne Larsen — men der bliver lejlighed til en nærmere drøftelse af det også — at der er for så vidt ingen modsætning mellem behovet for at få en begrænsning af den samlede offentlige aktivitet, både statens og kommunernes, og ønsket om at undgå fejlpositioner på vejområdet ved at lægge vægten på den rigtige sektor.

I øvrigt vil jeg gerne takke for tilslutningen til lovforslaget. Jeg er naturligvis parat til at give nærmere oplysninger om det i udvalget.

Ove Hansen: Et par bemærkninger til ministeren: Jeg kritiserede før, at man her kommer med et lovforslag, der griber ind i kommunernes dispositioner, efter at budgetvedtagelser har fundet sted. Dertil siger ministeren, at man gav varsel i foråret, idet man, et par dage før folketingsåret sluttede, fremsatte et lovforslag. Det er naturligvis rigtigt nok, men hvordan skulle kommunerne kunne disponere derefter? De kender vel ikke folketingets stilling. Man vidste vel ikke, om folketinget ville tiltræde lovforslaget. Måske under de vilkår, vi arbejder under for øjeblikket, nemlig at når der kommer et lovforslag, så er det konfirmeret af et flertal her i folketinget. Men jeg synes, at hvis man skulle vise forståelse over for kommunerne, så burde ministeren være kommet med lovforslaget så tidligt på foråret, at det kunne få en normal behandling her i folketinget og være vedtaget, inden folketingsåret sluttede. Jeg synes, det er et

rimeligt krav at stille fra kommunernes side: de kan udarbejde budgetter efter en gældende lovgivning, ikke efter en forventet.

Arne Larsen: Der var et enkelt spørgsmål, som jeg ikke fik svar på af ministeren, og det var spørgsmålet om udviklingskommunerne og deres vejudgifter. Her løber vi ind i nogle problemer, og dem kender ministeren udmærket netop i forbindelse med vores motorvejsanlæg. Jeg synes altså, at det på en eller anden måde må med ind i overvejelserne, om der kan skabes en eller anden særregel for udviklingskommunerne under hensyn til deres vejproblemer, sådan at vi ikke slår noget i stykker, hvad deres planlægning angår.

Jeg er i og for sig tilfreds med ministerens problemstillinger, men tilbage står stadig væk, at det kan være rart nok at have nogle gode intentioner om, hvordan vejpolitikken skal være — og jeg synes, at ministeren har nogle udmærkede meninger i så henseende — men hvis han nu ikke selv bestemmer farten, men der er spareudvalg, der kommer med en sparekniv og siger: sådan og sådan skal det være, så kan vi have nok så gode meninger og tanker, resultatet bliver anderledes.

Det er det fortvivlede ved det, som vi har oplevet den ene gang efter den anden her i folketinget. Vi har vedtaget love om motorveje her og dér og alle mulige vegne, såvel i byområder som i landområder, jyske motorveje og fynske motorveje og sjællandske i stor udstrækning osv., og efter lovforslagene stipulerer man, at de skal være færdige i den takt og i den takt og i den takt, og man stiller nogle fine planer op for, hvordan de skal finansieres igennem de forskellige år, men der er ingenting af det, der bliver opfyldt, intet. Vi vedtager her i folketinget udmærkede love, men så er der andre, som, når vi har vedtaget dem, simpelt hen laver dem om eller udskyder arbejderne. På den måde hober problemerne sig op.

Derfor synes jeg, at der var noget godt og noget fornuftigt i, at vi netop gik ind i den problemstilling, at vi på ét område nok kunne spare, men så skulle det være for at forcere udviklingen på et andet område. Dér er jeg altså ikke overbevist om at den højt-